

Urząd Miasta Lublin

Departament Pierwszego Zastępcy Prezydenta
Wydział Ochrony Środowiska

ul. Leszczyńskiego 20, 20-069 Lublin, tel.: +48 81 446 2600, fax: +48 81 466 2601, e-mail: srodowisko@lublin.eu

OŚ.IV.7624/DŚ/61/XXII/06

Lublin, dn. 09 listopada 2007r.

DECYZJA

Na podstawie art. 151 § 1 pkt 2 w związku z art. 145 § 1 pkt 4 oraz art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 46 ust. 1 i art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 2006 nr 129, poz. 902 z późn. zm.) w związku z § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 roku w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573 z późn. zm.),

po wznowieniu postępowania objętego postanowieniem z dnia 5 września 2007 r., znak: OŚ.IV.7624/DŚ/61/XI/06 i ponownym rozpatrzeniu sprawy dotyczącej wniosku Polskiej Telefonii Cyfrowej Sp. z o.o. Al. Jerozolimskie 181 02-222 Warszawa o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji bazowej telefonii cyfrowej sieci ERA nr 27072 LUBLIN_CZUBY przy ul. Nadbystrzyckiej 195m w Lublinie,

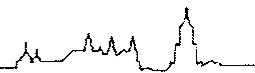
o r z e k a m:

- 1) uchylić ostateczną decyzję z dnia 27 czerwca 2006 r., wydaną z upoważnienia Prezydenta Miasta Lublin, znak: OŚ.IV.7624/DŚ/61/II/06 o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia dla inwestycji polegającej na budowie stacji bazowej sieci ERA nr 27072 LUBLIN-CZUBY przy ul. Nadbystrzyckiej 195 m w Lublinie,
- 2) umorzyć postępowanie w sprawie dotyczącej wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji bazowej telefonii cyfrowej sieci ERA nr 27072 LUBLIN-CZUBY przy ul. Nadbystrzyckiej 195m w Lublinie.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 27 czerwca 2006 r., wydaną z upoważnienia Prezydenta Miasta Lublin, ustalono na wniosek Polskiej Telefonii Cyfrowej Sp. z o.o. w Warszawie, środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia dla inwestycji polegającej na budowie stacji bazowej sieci ERA nr 27072 LUBLIN-CZUBY przy ul. Nadbystrzyckiej 195 m w Lublinie. Przedmiotowa decyzja, wobec nie wniesienia od niej odwołania przez żadną ze stron, stała się ostateczna w administracyjnym toku instancji.

W stosunku do ww. ostatecznej decyzji administracyjnej, został złożony przez Stowarzyszenie Przeciw Elektroskażeniom w Lublinie wniosek o stwierdzenie jej

nieważności. Decyzją z dnia 20 sierpnia 2007 r., znak: SKO.0073/1656/SD/2007, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Lublinie odmówiło stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji.

W dniu 28 sierpnia 2007 r. wpłynął do Urzędu Miasta Lublin wniosek Pani Bożeny Zalewskiej o wznowienie postępowania zakończonych ww. ostateczną decyzją administracyjną oraz o wstrzymanie wykonania tej decyzji. We wniosku Pani Bożena Zalewska podaje, że w trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego nabyła działkę nr 7, obręb 27- Rury Bonifratskie, arkusz 10 w Lublinie na podstawie dziedziczenia po Panu Zygmuncie Wosiu (prawomocne postanowienie Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 20.03.2006 r., sygn. akt II Ns 308/06) i stała się współwłaścicielem działki w ¼ części, o czym Wydział Ochrony Środowiska Urzędu Miasta Lublin nie był poinformowany.

Przedmiotowa działka sąsiaduje z działką nr 4, obręb 27- Rury Bonifratskie, arkusz 10 przy ul. Nadbystrzyckiej 195m w Lublinie, na której planowana jest realizacja przedsięwzięcia – budowy stacji bazowej sieci Era.

Z raportu o oddziaływaniu na środowisko stacji bazowej sieci ERA nr 27072 LUBLIN-CZUBY przy ul. Nadbystrzyckiej 195 m w Lublinie wynika ponadto, że pole elektromagnetyczne w niewielkiej części znajduje się nad działką, której współwłaścicielką jest Wnioskodawczyni.

Pani Bożena Zalewska podaje, że nie wiedziała o toczącym się postępowaniu administracyjnym i wydanej decyzji z dnia 27.06.2006r. a dowiedziała się o niej dopiero od Pana Z. Gelzoka (pełnomocnika Wnioskodawczyni) w dniu 25.08.2007r. Termin przewidziany w art. 148 § 1 kpa został więc zachowany.

Z uwagi na fakt, że prowadząc postępowanie Wydział Ochrony Środowiska Urzędu Miasta Lublin nie posiadał wiadomości o fakcie nabycia przez Wnioskodawczynię części działki w drodze spadkobrania, Pani Bożena Zalewska nie brała udziału, bez własnej winy, w toczącym się postępowaniu jako strona.

Postanowieniem z dnia 05 września 2007 r. znak: OŚ.IV.7624/DŚ/61/XII/06 wstrzymano wykonanie ww. decyzji środowiskowej. Postanowienie to zostało uchylone przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Lublinie decyzją z dnia 28.09.2007r., znak: SKO.0073/2186/SD/2007, na skutek zażalenia złożonego przez Wnioskodawcę.

W celu kompleksowego wyjaśnienia niniejszej sprawy i umożliwienia wypowiedzenia się, co do zapadłych ustaleń i zapewnienia pełnego udziału społeczeństwa w postępowaniu administracyjnym Prezydent Miasta Lublin wyznaczył na dzień 19 października 2007 r. rozprawę administracyjną. Jednocześnie jako dowód w sprawie została dopuszczona opinia sporządzona przez biegłych z Zakładu Kompatybilności Elektromagnetycznej Instytutu Łączności we Wrocławiu pod kierunkiem dr inż. Janusza Sobolewskiego „*W zakresie oddziaływania pola elektromagnetycznego na środowisko i ludzi z uwzględnieniem stacji bazowych telefonii komórkowej na terenie Miasta Lublin*”. Na rozprawę został powołany w charakterze biegłego Pan Marek Kałuski, pracownik Instytutu Łączności we Wrocławiu

Po wezwaniu stron na rozprawę wpłynęły w szczególności:

- a) w dniu 11 października 2007 r. pismo z Instytutu Łączności jako uzupełnienie wcześniejszej opinii,
- b) w dniu 16 października 2007 r. pismo pełnomocnika Pani Bożeny Zalewskiej odnoszące się do wznowionego postępowania,
- c) w dniu 16 października 2007 r. stanowisko Komisji Higieny Radiacyjnej Rady Sanitarno-Epidemiologicznej przy Głównym Inspektorze Sanitarnym w sprawie potencjalnej szkodliwości pól elektromagnetycznych emitowanych przez urządzenia bazowe telefonii komórkowej,
- d) w dniu 17 października 2007 r. pismo pełnomocnika wnioskodawcy wraz

Ekspertyzą dotyczącą oddziaływania stacji bazowej Nr 27072 (ul. Nadbystrzycka 195m w Lublinie) na otoczenie,
e) w dniu 18 października 2007 r. pismo z Kancelarii Adwokatów i Radców Prawnych „T. Studnicki, K. Płaszka, Z. Cwiąkański, J. Górski” Spółka komandytowa z siedzibą w Krakowie reprezentującej wnioskodawcę zawierające wniosek o umorzenie postępowania administracyjnego oraz wniosek o odwołanie wyznaczonej rozprawy.

Na ww. rozprawie administracyjnej pełnomocnik Polskiej Telefonii Cyfrowej Sp. z o.o. radca prawny Pan Sławomir Dudzik podtrzymał wniosek o umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego. Pełnomocnik Pani Bożeny Zalewskiej Zbigniew Gelzok w szczególności złożył wniosek o kontynuowanie postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej, motywując tym, że raport o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji jest konieczny. Wnosił również aby inwestor zapewnił, iż nie nastąpi obniżenie wartości nieruchomości. Podnosił również brak w raporcie oddziaływania na rośliny oraz zwierzęta. Przedstawiciel Stowarzyszenia Przeciwko Elektroskażeniom wniósł o wydanie decyzji odmownej o środowiskowych uwarunkowaniach. Przedstawiciel Stowarzyszenia Przeciwko Elektroskażeniom Czesław Mędykowski stwierdził również, że inwestycja nie jest zgodna z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Pełnomocnik Stowarzyszenia Przeciwko Elektroskażeniom podnosił na rozprawie, że raport cechuje się stronniczością, zawiera wiele błędów i nie przewiduje wszystkich wymaganych elementów. Organ stosownie do art. 55 Prawa ochrony środowiska, winien wskazać alternatywną lokalizację inwestycji. Rozprawa odbyła się z udziałem społeczeństwa, które mogło zgłaszać swoje uwagi i postulaty. Szczegółowy przebieg rozprawy odzwierciedla jej protokół, znajdujący się w aktach sprawy.

Przed wydaniem niniejszej decyzji stronom został wyznaczony termin 7-dniowy do zapoznania się z aktami sprawy oraz na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań – zawiadomienie z dnia 26 października 2007 roku.

W powyższym terminie wpłynęły:

- 1) pismo Stowarzyszenie Przeciw Elektroskażeniom w Lublinie z dnia 3 listopada 2007 r. (wpłynęło w dniu 05.11.2007 r.) wraz z załącznikami odnoszącymi się w szczególności do toczącego się postępowania, wskazującymi na szkodliwość promieniowania mikrofalowego oraz na niezgodności z prawem „pierwotnego postępowania administracyjnego”,
- 2) pismo wnioskodawcy z dnia 5 listopada 2007 roku (wpłynęło w dniu 06.11.2007 r.), reprezentowanego przez pełnomocnika radcę prawnego Sławomira Dudzika, wraz z wnioskiem o umorzenie postępowania administracyjnego.

W tym miejscu należy podnieść, iż po wznowieniu postępowania wpłynęły wnioski o uznanie za stronę Wspólnot Mieszkaniowych przy ul. Szafirowej 15,21,23AB,23C oraz wymienionych w nich osób fizycznych, a także Stowarzyszenia Przeciwko Elektroskażeniom w Lublinie, o dopuszczenie do udziału w postępowaniu na prawach strony. Odnosząc się do tych wniosków należy stwierdzić, iż stroną w rozumieniu art. 28 k.p.a. jest każdy kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Pojęcie strony w rozumieniu cyt. przepisu wiąże się z interesem prawa lub z obowiązkiem, który wynika z konkretnego przepisu administracyjnego prawa materialnego i stanowi podstawę do sformułowania interesu prawnego lub obowiązku danego podmiotu. Od tak rozumianego interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, który nie jest oparty na żadnym konkretnym przepisie prawa materialnego. Przedmiotowa decyzja wydana została wobec tych podmiotów, które zgodnie z art. 28

k.p.a. posiadają przymiot strony w postępowaniu. Na etapie postępowania przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Lublinie w sprawie stwierdzenia nieważności ww. ostatecznej decyzji administracyjnej z dnia 27 czerwca 2006 roku dopuszczono do udziału w postępowaniu Stowarzyszenie Przeciw Elektroskażeniom w Lublinie. Stowarzyszenie to zgłosiło też swój udział w niniejszym postępowaniu, przedkładając w dniu 10 września 2007 roku, a więc po wydaniu postanowienia o wznowieniu postępowania, wniosek o wznowienie postępowania na podstawie art. 145§ 1 pkt 4 i 5 k.p.a. Należy uznać, iż Stowarzyszenie Przeciw Elektroskażeniom w Lublinie posiada interes prawny do udziału w postępowaniu na prawach strony, wywodzący się z art. 33 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 2006 nr 129, poz. 902 z późn. zm.) – zwanej dalej „ustawą” - zgodnie z którym organizacje ekologiczne, które uzasadniając to miejscem swojego działania, zgłoszą chęć uczestnictwa w określonym postępowaniu administracyjnym wymagającym udziału społeczeństwa złożyły uwagi lub wnioski w ramach tego postępowania, uczestniczą w tym postępowaniach na prawach strony. Jednocześnie w przypadku złożenia wniosku wyrażającego wolę przystąpienia do toczącego się postępowania organ nie ma obowiązku wydania orzeczenia dopuszczającego organizację ekologiczną w charakterze strony.

W tym miejscu należy podnieść, iż w dniu 25 października 2007 roku do Wydziału Ochrony Środowiska UM Lublin wpłynęło pismo Stowarzyszenia Ekologicznego „OJCZYŻNA” z siedzibą w Świdnicy, opatrzone datą 22.10.2007 r. W piśmie tym ww. Stowarzyszenie przedkłada „Opinię w sprawie prawnego zapobieżenia budowie stacji bazowej telefonii cyfrowej tuż obok Osiedla „POREBA” w Lublinie. Jednocześnie w pkt 3.2. ww. pisma Stowarzyszenie „OJCZYŻNA” wnosi o przyznanie mu prawa strony w tym postępowaniu, w oparciu o art. 33 ustawy.

W tym miejscu należy podnieść, iż zgodnie z art. 33 ustawy - *Organizacje ekologiczne, które, uzasadniając to miejscem swojego działania, zgłoszą chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu administracyjnym wymagającym udziału społeczeństwa i złożyły uwagi lub wnioski w ramach tego postępowania, uczestniczą w tym postępowaniu na prawach strony; przepisu art. 31 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.*

Jak wynika z § 3 Regulaminu Stowarzyszenia „OJCZYŻNA” - załączonego do wniosku - terenem jego działania jest Miasto Świdnica, Powiat Świdnicki i powiaty przyległe. Tak więc Stowarzyszenie to nie spełnia wymogu z art. 33 ustawy do dopuszczenia go do udziału w niniejszym postępowaniu na prawach strony, gdyż teren jego działania nie jest związany z miejscem, którego dotyczy niniejsze postępowanie.

Warunek ten [zgodności miejsca prowadzenia statutowej działalności z przedmiotem postępowania administracyjnego - art. 33 ust. 1 ustawy z 2001 r. Prawo ochrony środowiska] będzie spełniony w przypadku wpisania do statutu organizacji terytorialnego zakresu działania obejmującego miejsce, w którym znajduje się przedmiot postępowania administracyjnego – por. Gruszecki K. Udział organizacji ekologicznych w postępowaniu administracyjnym w sprawach ochrony środowiska, PiP 2002/2/89 - t.6.

Jednocześnie rozstrzygnięcie powyższej kwestii następuje w niniejszej decyzji, gdyż wniosek ww. Stowarzyszenia wpłynął na dzień przed wyznaczeniem stronom terminu do końcowego zapoznania się ze sprawą i na zgłoszenie uwag lub zastrzeżeń. Ramy czasowe oraz ekonomika prowadzenia niniejszego postępowania, w powiązaniu z koniecznością niezwłocznego załatwienia sprawy, przemawiają za zasadnością rozstrzygnięcia ww. wniosku w niniejszej decyzji, która zostaje przesłana do wiadomości Stowarzyszeniu „OJCZYŻNA” z siedzibą w Świdnicy.

Zgodnie z art. 28 k.p.a. stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój

interes prawny lub obowiązek. W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego i w doktrynie prawa administracyjnego dominuje pogląd, że tylko przepis prawa materialnego stanowi podstawę interesu prawnego i stwarza dla określonego podmiotu legitymację procesową strony. Z przepisów ustawy takiego interesu prawnego Wspólnot Mieszkaniowych przy ul. Szafirowej 15,21,23AB,23C w Lublinie oraz wymienionych osób fizycznych nie da się wywieść.

W niniejszym postępowaniu przymiot strony posiada tylko taki podmiot który sąsiaduje bezpośrednio z działką, na której planowana jest budowa stacji bazowej telefonii cyfrowej. Z przedstawionego przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu na środowisko dla ww. stacji bazowej wynika, że pole elektromagnetyczne o wartościach gęstości mocy większych niż $0,1 \text{ W/m}^2$ występować będą w wolnej przestrzeni niedostępnej dla ludzi przebywających w otoczeniu stacji. Pole elektromagnetyczne o wartościach większych od $0,1 \text{ W/m}^2$ w występować będzie w odległości do 58,2 m od anteny na wysokości powyżej 26,1 m n.p.t. czyli nie wychodzi na działkę której właścicielem są Wspólnoty Mieszkaniowych przy ul. Szafirowej 15,21,23AB,23C oraz wymienione osoby fizyczne.

Po wznowieniu postępowania na wniosek strony, która nie brała udziału w postępowaniu bez własnej winy, czyli na podstawie art. 145§ 1 pkt 4 kpa, wpłynęły kolejne wnioski o wznowienie postępowania. Przy czym tylko ww. wniosek Stowarzyszenia Przeciw Elektroskażeniom z siedzibą w Lublinie został złożony przez stronę postępowania. Pozostałe wnioski zostały złożone przez podmioty nie będące stroną postępowania.

Należy podnieść, iż postanowienie o wszczęciu postępowania jest aktem procesowym, nie rozstrzyga ono sprawy wznowienia, lecz ją otwiera. Postanowienie nie może zawierać innych treści poza wskazaniem przesłanek uzasadniających wznowienie postępowania. Stwierdzenie czy przyczyna wznowienia rzeczywiście wystąpiła i jakie wynikają z tego skutki dla rozstrzygnięcia sprawy mogą być wyłącznie efektem postępowania przeprowadzonego po wydaniu postanowienia (wyrok NSA z 13 listopada 1987r., I SA 1326/86, ONSA 1987, nr 2, poz. 80). Przedmiotem tego postępowania jest: a) ustalenie, czy postępowanie było dotknięte jedną z wad wymienionych w art. 145 § 1 i 145a; b) przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w celu rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej rozstrzygniętej decyzją ostateczną lub postanowieniem. Ustalenie tego pierwszego elementu następuje w postępowaniu rozpoznawczym (por. wyrok NSA z dnia 17 czerwca 1998 r., I SA/Lu 551/97, niepublikowany: *"Ustalenie, czy występują podstawy wznowienia postępowania wymienione w art. 145 § 1 k.p.a., może nastąpić wyłącznie w postępowaniu rozpoznawczym, a to zgodnie z treścią art. 149 § 2 k.p.a."*). Istotą wznowionego postępowania i uchylecia dotychczasowej decyzji ostatecznej jest powrót sprawy do odpowiedniego stadium zwykłego postępowania instancyjnego. Nową decyzję, rozstrzygającą o istocie sprawy, wydaje się, jak gdyby sprawa nie była w danej instancji rozstrzygana – wyrok NSA z dnia 12 kwietnia 2006r., II OSK 730/05, Lex nr 209471. W zaistniałym stanie faktycznym i prawnym mamy do czynienia z jednym postępowaniem, już wznowionym postanowieniem na wniosek jednej ze stron, którego rozpoznanie i rozstrzygnięcie winno odnieść się do wszystkich podnoszonych zarzutów, argumentów i przesłanek.

Wniosek p. B. Zalewskiej o wznowienie postępowania, dotyczył przesłanki określonej w art. 145 § 1 pkt 4 kpa. Ta sama przesłanka jest wymieniona także we wniosku o wznowienie postępowania złożonym przez Stowarzyszenie Przeciw Elektroskażeniom z siedzibą w Lublinie (06.09.2007 r. - złożony w dniu 10.09.2007 r.). Stowarzyszenie wskazuje nadto na przesłankę wynikającą z przepisu art. 145 § 1 pkt 5 kpa., tj. wyjście na jaw istotnych dla sprawy nowych okoliczności faktycznych lub nowych dowodów istniejących

w dniu wydania decyzji, nie znanych organowi, który wydał decyzję. W uzasadnieniu wniosku Stowarzyszenie nie wskazuje wprost na nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody, które istniały w dniu wydania decyzji, a nie były znane organowi, który wydał decyzję. Wszystkie te przesłanki muszą bowiem zająć łącznie. Odnosząc się do wniosku w zakresie podstawy wznowienia postępowania z art. 145 § 1 pkt 5 kpa należy stwierdzić, iż brak jest jakichkolwiek podstaw do uznania i nie wykazał tego wnioskodawca (ww. Stowarzyszenie), iż w chwili wydania decyzji ostatecznej z dnia 27 czerwca 2006 roku istniały istotne dla sprawy jakieś okoliczności faktyczne lub dowody, które nie były znane organowi wydającemu tą decyzję, a które wyszły na jaw dopiero po wydaniu tej decyzji. Natomiast druga z przesłanek dot. wznowienia postępowania podnoszona przez ww. Stowarzyszenie, wynikająca z art. 145 § 1 pkt 4 kpa, tożsama z wnioskiem p. B. Zalewskiej, który stał się podstawą do wydania postanowienia o wznowieniu postępowania – w pełni zachodzi w niniejszej sprawie.

Rozpatrując sprawę w świetle art. 151 w związku z art. 145 § 1 pkt 4 KPA należy stwierdzić, że okoliczność, iż strona bez własnej winy nie uczestniczyła w postępowaniu i w tym postępowaniu nie były rozważane jej interesy, powoduje konieczność przeprowadzenia ponownego postępowania co do istoty sprawy. Ponadto zaszyły też inne okoliczności mające bezpośredni wpływ na przedmiot sprawy, które winny być rozpatrzone w nowej decyzji – zgodnie z art. 151 § 1 pkt 2 KPA.

W tym miejscu należy podnieść, iż zgodnie z przepisem art. 56 ust. 1 ustawy *Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.*

Zgodnie z kolei z przepisem art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) *ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W przypadku braku miejscowego planu określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, przy czym:*

- 1) *lokalizację inwestycji celu publicznego ustala się w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego;*
- 2) *sposób zagospodarowania terenu i warunki zabudowy dla innych inwestycji ustala się w drodze decyzji o warunkach zabudowy.*

Powyższy przepis jest skorelowany z treścią art. 50 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym *Inwestycja celu publicznego jest lokalizowana na podstawie planu miejscowego, a w przypadku jego braku - w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.*

Dla terenu obejmującego nieruchomość przewidywaną pod przedmiotową inwestycję obowiązuje Uchwała nr 1688/LV/2002 Rady Miejskiej w Lublinie z dnia 26 września 2002 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina – część II, obejmującego południowo-zachodni obszar miasta, zawarty między Al. Kraśnicką, ulicami Głęboką i Muzyczną, rzeką Bystrzycą do mostu kolejowego na szlaku Lublin – Warszawa, linią kolejową Lublin – Warszawa (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 124, poz. 2671 z 24 października 2002 r.). Wobec powyższego lokalizowanie przedmiotowej inwestycji następuje na podstawie ustaleń planu miejscowego i nie ma podstaw prawnych do wydawania decyzji o warunkach zabudowy lub decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego, którą wydaje się jedynie w sytuacji braku miejscowego planu, o czym była mowa powyżej w przytoczonych przepisach prawa ustawy oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu

przestrzennym.

Zgodnie z § 36 ww. uchwały część działki nr 4 przy ul. Nadbystrzyckiej 195m, na której projektowana jest przedmiotowa inwestycja należy do terenu aktywności gospodarczej AG z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod różnego rodzaju działalność produkcyjno-wytwórczą i składowo-magazynową taką jak: produkcja przemysłowa, średnia wytwórczość, zaplecze techniczne budownictwa, bazy sprzętu i transportu, składy, magazyny, hurtownie, urządzenia obsługi rolnictwa oraz inne formy działalności gospodarczej wraz z zapleczem administracyjnym i socjalnym. Ponadto zgodnie z § 19 uchwały należącym do ustaleń ogólnych planu, „dla wyznaczonych funkcji terenów, oprócz projektowanych sieci i urządzeń infrastruktury technicznej (elektroenergetycznych niskiego i średniego napięcia, gazowych i innych) ustala się realizację innych koniecznych sieci i urządzeń obsługi technicznej nie przewidzianych w planie w ilości i zakresie niezbędnym dla zaspokojenia potrzeb użytkowników”, co dotyczy także stacji bazowych telefonii cyfrowej. Jednocześnie nie ma tutaj zastosowania przepis § 36 ust 2 pkt 3 uchwały dotyczący ustalenia dla terenów AG wysokości realizowanych obiektów jako niskie lub średniowysokie, jeśli nie jest warunkowana technologią produkcji lub składowania, gdyż zgodnie z § 8 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.) podział na grupy wysokości odnosi się wyłącznie do budynków. Po dokonaniu szczegółowej analizy nie stwierdzono również kolizji przedmiotowej inwestycji ustaleniami przewidzianymi dla obowiązujących dla tego terenu stref polityki przestrzennej: Y2 - § 72, SOK2 - § 68 i EZ - §70 ww. uchwały.

Powyższe ustalenia zostały potwierdzone w piśmie Wydziału Architektury, Budownictwa i Urbanistyki UM Lublin z dnia 29.10.2007r. znak: AAB.IV.AM.7353/117-6/07, zgodnie z którym planowana lokalizacja inwestycji jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Z tych względów należy uznać za bezzasadne stanowisko przedstawicieli i pełnomocnika Stowarzyszenia Przeciw Elektrosmazeniom w Lublinie o braku zgodności planowanej inwestycji z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a także o konieczności wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, co jak ponownie zostaje podkreślone, występuje jedynie w sytuacji braku planu miejscowego, a więc nie dotyczy przedmiotowego postępowania.

Zgodnie z przepisem art. 46 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska - „Realizacja:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, określonego w art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2,
 - 2) planowanego przedsięwzięcia innego niż określone w art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, jeżeli może ono znacząco oddziaływać na ten obszar
- jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, zwanej dalej "decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach".

Planowane przedsięwzięcie, którego dotyczy niniejsze postępowanie, nie może znacząco oddziaływać na obszary Natura 2000, o których mowa w przepisie art. 25 ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 z późn. zm.).

Rozpatrzeniu zatem wymaga obecnie przesłanka określona powyżej w art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy, tj. czy planowane przedsięwzięcie jest przewidziane w art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy jako mogące znacząco oddziaływać na środowisko?

Zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy – Sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wymagają:

- 1) planowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek jest ustalony na podstawie ust. 2; tj. w drodze postanowienia organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Rodzaje przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wymagających sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko, oraz rodzaje przedsięwzięć, dla których obowiązek sporządzenia raportu może być wymagany, w tym przypadki, gdy zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako takie przedsięwzięcia, biorąc pod uwagę rodzaj działalności, wielkość produkcji i inne parametry techniczne, a także charakterystykę przedsięwzięcia, wielkość emisji, usytuowanie oraz rodzaj i skalę jego oddziaływania na środowisko określa Rada Ministrów, w oparciu o delegację wynikającą z przepisu art. 51 ust. 8 ustawy. Obowiązującym aktem wykonawczym w tym zakresie jest Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 roku w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573 z późn. zm.) - zwane dalej „Rozporządzeniem”. W dniu 31 sierpnia 2007 r., a więc po wydaniu ww. ostatecznej decyzji z dnia z dnia 27 czerwca 2006 r., weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 2007 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. z 2007 r. nr 158 poz. 1105). Ww. zmiana przepisów Rozporządzenia objęła m.in. przepis § 2 ust. 1 pkt 7, który przed tą zmianą przewidywał, iż sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wymagają, jako przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko: **„instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, emitujące pola elektromagnetyczne, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 100 W, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz”**.

W brzmieniu nadanym zmianą Rozporządzenia, która weszła w życie z dniem 31 sierpnia 2007 roku, przepis § 2 ust. 1 pkt 7 przewiduje, iż sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wymagają, jako przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko: **„instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300.000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi:**

- a) **nie mniej niż 2.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 100 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,**
- b) **nie mniej niż 5.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,**
- c) **nie mniej niż 10.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,**
- d) **nie mniej niż 20.000 W”**.

W pierwszej kolejności należy rozstrzygnąć jakie przepisy prawa ww. zakresie

mają zastosowanie w postępowaniu wznowieniowym. Zastosować tu należy wszystkie reguły wyływające z zasady praworządności, a zatem, co podkreśla się w orzecznictwie i doktrynie prawniczej, organ związany jest przepisami obowiązującymi w dniu wydania decyzji podjętej w trybie wznowienia postępowania. Tezę taką potwierdza wyrok NSA z 28 czerwca 1984r., I SA 86/84 (ONSA 1984, Nr 1, poz. 59), w którym sąd stwierdził, że istotą wznowionego postępowania i uchylecia dotychczasowej decyzji ostatecznej jest powrót sprawy do odpowiedniego stadium zwykłego postępowania instancyjnego. Nową decyzję, rozstrzygającą zatem o istocie sprawy, wydaje się, jak gdyby sprawa nie była w danej instancji rozstrzygnięta. Wobec tego organ administracji publicznej, wydający nową decyzję, stosuje te przepisy prawa materialnego, które obowiązują w dniu orzekania. Do powyższego wyroku aprobatę wyraził również swojej głósie J. Borkowski (*OSP i KA 1985, Nr 5, poz. 95*).

Z powyższego wynika, że zasadą jest stosowanie przepisów prawa materialnego, które obowiązują w chwili orzekania. Stanowisko poparte jest również przez M. Jańskowską w komentarzu do art. 149 KPA [w:] *M. Jańskowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz, Zakamycze, 2005, wyd. II*.

Powyższe rozważania jednoznacznie wskazują, iż zmiana Rozporządzenia, która weszła w życie z dniem 31 sierpnia 2007 roku, winna być uwzględniona przy wydawaniu niniejszej decyzji, gdyż obowiązuje w chwili orzekania.

Należy zatem w dalszej kolejności ocenić czy w związku ze zmianą przepisów powyższego Rozporządzenia, inwestycja polegająca na budowie stacji bazowej telefonii cyfrowej sieci ERA nr 27072 LUBLIN CZUBY przy ul. Nadbystrzyckiej 195m w Lublinie jest obecnie (na dzień wydania niniejszej decyzji) zaliczana do przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 7 Rozporządzenia, a tym samym czy wymaga **obligatoryjnie** sporządzania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z przytaczanym powyżej przepisem § 2 ust. 1 pkt 7 Rozporządzenia radiolinie są wyłączone spod obowiązku sporządzania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Częstotliwość (pasmo pracy) anten wchodzących w skład planowanego przedsięwzięcia, wynosić ma 900 MHz, 1800 MHz i 2100 MHz. Odpowiadają one zatem **(w zakresie częstotliwości)** warunkom określonym w § 2 ust. 1 pkt 7 Rozporządzenia. Należy zatem obecnie rozpatrzyć dwa pozostałe parametry, tj:

- równoważną moc promieniowaną izotropowo (EIRP) wyznaczona dla pojedynczej anteny;
- odległość środka elektrycznego anteny wyznaczaną od miejsc dostępnych dla ludności wzdłuż głównej osi promieniowania anteny.

Szczegółowe objaśnienia powyższych terminów można znaleźć w „Wyjaśnieniach Ministerstwa Środowiska do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 2007 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. z 2007 r. nr 158 poz. 1105)”, znajdujących się w aktach sprawy. Dane dotyczące ww. parametrów, a także pasm częstotliwości, o których mowa powyżej, dla anten wchodzących w skład planowanego przedsięwzięcia, podane są w Raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, załączonym do wniosku Inwestora o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, jak też w opracowaniu „Kwalifikacja przedsięwzięcia stacji bazowa telefonii cyfrowej sieci Era 27072 LUBLIN CZUBY” sporządzonym przez firmę Eltel

Networks Telecom Sp. z o.o. w październiku 2007 r. oraz w „Opinii w zakresie oddziaływania pól elektromagnetycznych na środowisko i ludzi z uwzględnieniem stacji bazowych telefonii komórkowej na terenie miasta Lublina” sporządzonej na zlecenie Urzędu Miasta Lublin przez biegłych z Zakładu Kompatybilności Elektromagnetycznej Instytutu Łączności w Wrocławiu, pod kierunkiem dr. inż. Janusza Sobolewskiego.

Ze zgromadzonych powyżej dowodów w sprawie wynika, iż równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosić ma powyżej 2000 W (max do 2395 W), zaś miejsca dostępne dla ludności, tj. „wszelkie miejsca, za wyjątkiem miejsc do których dostęp ludności jest niemożliwy, zabroniony, utrudniony lub wymaga posługiwania się sprzętem” (por. ww. wyjaśnienia Ministerstwa Środowiska) znajdują się w odległości większej niż 100 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny. Należy wyraźnie podkreślić, iż oś wiązki głównej promieniowania anteny jest to linia poprowadzona wzdłuż kierunku wiązki głównej promieniowania anteny, tj. wiązki zawierającej kierunek maksymalnego promieniowania (wg.: PN-80/T-01012:1980 – por. ww. Wyjaśnienia). **W odległości nie większej niż 100 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania poszczególnych anten nie znajdują się miejsca dostępne dla ludności, co jednoznacznie potwierdzają ww. dowody zgromadzone w sprawie. Tym samym nie jest spełniona przesłanka z § 2 ust. 1 pkt 7 lit a Rozporządzenia. Pozostałe pkt (poza pkt a) ww § 2 ust. 1 pkt 7 Rozporządzenia, z uwagi na charakterystykę przedsięwzięcia, nie mogą być brane pod uwagę.**

Zgodnie z kolei z przepisem § 3 ust. 1 pkt 8 lit. d) i e) Rozporządzenia, do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu **może** być wymagane, zaliczone zostały instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, niewymienione w § 2 ust.1 pkt 7, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300.000 MHz, w których równoważna moc promieniowania izotropowo wyznaczona dla pojedynczych anten wynosi:

- nie mniej niż 1.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 70 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny (§ 3 ust. 1 pkt 8 lit. d),
- nie mniej niż 2.000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m i nie mniejszej niż 100 m od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania tej anteny (§ 3 ust. 1 pkt 8 lit. e).

W myśl danych zawartych ww. raporcie oraz opracowaniu i opinii, wzdłuż osi głównej wiązek promieniowania anten o maksymalnej mocy promieniowania nie mniej niż 1000 W lub nie mniej niż 2000 W nie ma miejsc dostępnych dla ludności spełniających podane powyżej odległości od środka elektrycznego anteny. Pozostałe pkt (poza pkt d i e) ww § 3 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia, z uwagi na charakterystykę przedsięwzięcia, nie mogą być brane pod uwagę.

W konsekwencji stwierdzić należy, iż w stanie prawnym obowiązującym w chwili wydania niniejszej decyzji, dla przedmiotowej inwestycji nie jest wymagane (zarówno obligatoryjnie, jak też fakultatywnie) sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Jest to bezsporne w świetle zgromadzonego materiału dowodowego i aktualnego stanu prawnego.

Powyższy wniosek, w oparciu także o treść przepisu art. 46 ust. 1 ustawy, jednoznacznie przesądza, iż w takiej sytuacji nie ma podstaw prawnych do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsię-

wzięcia. Przesądza to także o braku podstaw do uwzględnienia wniosku pełnomocnika Stowarzyszenia Przeciw Elektroskażeniom, zgłoszonego na rozprawie administracyjnej w dniu 19 października 2007 roku, o wskazanie alternatywnej lokalizacji inwestycji, zgodnie z przepisem art. 55 ustawy.

Tym samym niniejsze postępowanie dotyczące decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia stało się bezprzedmiotowe w rozumieniu przepisu art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, może dotyczyć zarówno przesłanek umorzenia postępowania istniejących przed wszczęciem postępowania, a ujawnionych dopiero w toczącym się postępowaniu, a także może ona powstać (tak jak w niniejszej sprawie) w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie zawisłej już przed organem administracji publicznej. Przesłanka umorzenia postępowania może przy tym wystąpić i uzasadniać konieczność umorzenia zarówno postępowania prowadzonego w trybie zwykłym w pierwszej lub drugiej instancji jak i postępowania prowadzonego w trybach nadzwyczajnych, w tym w szczególności postępowania wznowionego na podstawie art. 145 Kodeksu postępowania administracyjnego (por. J. Borkowski w B. Adamniak, J. Borkowski, Kodeks postępowania Administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2005, str.485 i nast.).

Przy czym bezprzedmiotowość postępowania zachodzi również w przypadkach, gdy na skutek zmiany przepisów prawa materialnego odpada podstawa do wydania w sprawie decyzji administracyjnej rozstrzygającej sprawę, co do jej istoty. W piśmiennictwie podnosi się bowiem, iż „wszczęcie postępowania w sprawie, która nie jest sprawą administracyjną w tym szerokim znaczeniu, jak i utrata w toku postępowania charakteru sprawy administracyjnej przez sprawę rozpatrywaną przez organ administracji publicznej w tym postępowaniu, prowadzi do umorzenia postępowania, przy czym w tym drugim przypadku powodem bezprzedmiotowości postępowania jest zmiana przepisów ustawowych stanowiących podstawę żądania strony lub decyzji podejmowanej z urzędu” (tak: A.Wróblewski w: M. Jaskowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Zakamycze 2005, str. 619 i nast.).

Dyspozycję art. 151 § 1 pkt 2 kpa, w której zawarto obowiązek rozstrzygnięcia istoty sprawy administracyjnej rozumieć należy szeroko, tzn. obejmuje ona również wydanie rozstrzygnięcia nie merytorycznego w postaci umorzenia postępowania. Przyjmuje się, że w przypadku wystąpienia określonych zmian stanu normatywnego lub faktycznego w toku postępowania wyłączonym może być wydanie decyzji administracyjnej. Organ administracji rozpoznający sprawę na nowo, stwierdziwszy istnienie podstawy wznowieniowej powinien rozważyć uchylenie decyzji dotychczasowej i umorzenie postępowania. Jak podkreślił NSA w wyroku z 16 września 1993r., SA/Gd 806/93 (niepubl.) „*jeżeli po wznowieniu postępowania nastąpiła zmiana stanu prawnego, w wyniku której wyłączone jest w danej sprawie wydanie decyzji administracyjnej, organ rozpoznający sprawę na nowo, jeżeli stwierdzi istnienie podstawy wznowieniowej, powinien uchylić decyzję dotychczasową i umorzyć postępowanie (...).*”.

Jak było to już podniesione, w niniejszej sprawie w pełni zostało wykazane istnienie podstawy wznowieniowej z art. 145 § 1 pkt 4 kpa, wobec faktu iż strona – Pani Bożena Zalewska – bez własnej winy nie brała udziału w toczącym się postępowaniu. Jednocześnie zmiana stanu prawnego, o której była mowa powyżej spowodowała, iż wyłączona została możliwość wydania decyzji administracyjnej o

ustaleniu środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia dla inwestycji polegającej na budowie stacji bazowej sieci ERA nr 27072 LUBLIN-CZUBY przy ul. Nadbystrzyckiej 195 m w Lublinie. Zachodzi zatem obowiązek umorzenia postępowania w przedmiotowej sprawie.

Z tych względów należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji stronom służy odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Lublinie w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Lublin.

Z up. PREZYDENTA MIAST. LUBLIN
D Y R E K T O R
Wydziału Ochrony Środowiska

Marian Słoni

Otrzymują:

1. Polska Telefonia Cyfrowa Sp. z o.o. w Warszawie,
2. Pan Paweł Gawarecki – pełnomocnik PTC Sp. z o.o. w Warszawie,
3. Radca prawny Sławomir Dudzik - pełnomocnik PTC Sp. z o.o. w Warszawie,
4. Pani Bożena Zalewska,
5. Pan Zbigniew Gelzok – pełnomocnik Pani Bożeny Zalewskiej,
6. Pan Tadeusz Budzicz,
7. Pani Teresa Dobosz,
8. Pani Ludwika Budzicz,
9. Pani Kazimiera Woś
10. Wydział Gospodarki Mieniem UM Lublin
11. PKP S.A. Oddział Gospodarowania Nieruchomościami w Lublinie,
12. Stowarzyszenia Przeciwno Elektroskażeniom w Lublinie,
13. Pan Sebastian Kotuła – pełnomocnik Stowarzyszenia Przeciwno Elektroskażeniom w Lublinie,
14. a/a.

Do wiadomości:

1. Lubelski Urząd Wojewódzki,
2. Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Lublinie,
3. Stowarzyszenie „OJCZYŻNA” w Świdnicy,
4. ZW Lub-Kom Sp. z o.o., ul. Jastrzębia 3, 20-323 Lublin z prośbą o poinformowanie Wspólnot Mieszkaniowych przy ul. Szafirowej w Lublinie nr 15, 21, 23AB, 23C, których nieruchomościami zarządza oraz osób fizycznych: Krystyna Kaczmarek, Aneta Kosacka, Andrzej Jachim, Tomasz Gąsior.
5. KSJ, ul. Nowy Świat 32, 20-418 Lublin, z prośbą o poinformowanie Wspólnot Mieszkaniowych przy ul. Szafirowej w Lublinie nr 15, 21, 23AB, 23C, których nieruchomościami zarządza oraz osób fizycznych: Krystyna Kaczmarek, Aneta Kosacka, Andrzej Jachim, Tomasz Gąsior.